

Лукановська І. Р.
кандидат економічних наук, доцент
Стельмашук Р. С.
магістрант
Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ БЕЗГОТІВКОВИХ РОЗРАХУНКІВ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ

Грошові розрахунки суб'єктів державного сектору економіки можуть здійснюватися як готівкою, так і в безготівковому порядку. В сукупності ці грошові розрахунки створюють грошовий обіг. В свою чергу, безготівкові розрахунки є елементом усіх грошових розрахунків суб'єктів державного сектору. Варто зазначити, що бюджетні установи при здійсненні розрахункових операцій надають перевагу саме безготівковим розрахункам, саме тому зупинимося на їх характеристиці більш детальноше.

Безготівкові розрахунки – це розрахунки, які здійснюються без участі готівки, шляхом списання грошових коштів з поточного, реєстраційного рахунка платника і зарахування їх на рахунок отримувача [1, с.204].

Для зберігання коштів і проведення безготівкових розрахунків бюджетні установи відкривають в органах Державної казначейської служби України (далі – ДКСУ) за територіальним підпорядкуванням реєстраційні, спеціальні реєстраційні, депозитні та інші рахунки загального й спеціального фондів [2]. Таким чином, органи ДКСУ здійснюють розрахунково-касове обслуговування.

Бюджетні рахунки для зарахування до спеціального фонду власних надходжень бюджетних установ відкриваються на ім'я бюджетних установ – розпорядників бюджетних коштів та їх відокремлених структурних підрозділів у розрізі кодів класифікації доходів бюджету згідно із законодавством.

Облік і контроль операцій на реєстраційних рахунках займає провідне місце в обліку установи державного сектору економіки, оскільки підтверджує цільове та ефективне використання бюджетних коштів і надає основні показники для звітності щодо виконання кошторису – надходження коштів і касові видатки.

Погоджуючись з думкою авторів [3, с.78], вважаємо, що до основних принципів безготівкових розрахунків установ державного сектору слід віднести:

- обов'язковість зберігання установами коштів на реєстраційному рахунку, що відкривається в органах ДКС України;
- проведення платежів здійснюється у межах залишків коштів на реєстраційному рахунку;
- списання коштів з реєстраційного рахунку відбувається лише за розпорядженням установи державного сектору;
- терміновість виконання платежів.

Таким чином, розрахунки установ державного сектору – це розрахунки, які здійснюються шляхом списання коштів з реєстраційних та інших рахунків, відкритих в органах ДКСУ, відповідно до затверджених кошторисів, планів асигнувань загального та спеціального фондів за умови наявності відповідного бюджетного асигнування (зобов'язання).

Список використаних джерел

1. Леня В.С. Облік у бюджетних установах : Навчальний посібник. / за ред. Леня В.С. – Чернігів: Десна Поліграф. – 2016. – 560 с.

2. Офіційний веб-сайт Державної казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua/>
3. Джога Р.Т., Сінельник Л.М., Кондратюк І.О., Петруніна В.В. Облік у бюджетних установах. Навч. - метод. посіб. для самост. вивч. дисц. – К.: КНЕУ, 2006. – 296 с.
4. Яцишин, С. Р. Суб'єкти державного сектору в структурі економіки держави [Текст] / С. Р. Яцишин // Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 10-11 жовт. 2014 р.] / редкол. : З. В. Задорожний, В. А. Дерій, М. Р. Лучко [та ін.] ; г, л. ред. З. В. Задорожний. - Тернопіль : ТНЕУ, 2014. - С. 182-183. Режим доступу : <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/17261>
5. Яцишин, С. Р. Поняття платіжного обороту та розрахунків установ державного сектору економіки [Текст] / Яцишин С. Р., Семенюк М. О. // Облік, оподаткування і контроль : теорія та методологія : зб. матеріалів III міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. [м. Тернопіль, 26 черв. 2018 р.] / редкол. : Bartosiewicz Sławomir, Henning Dräger, Korzeb Zbigniew [та ін.]. - Тернопіль : ТНЕУ, 2018. - С. 33-37. URL. : <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/31056>

Рожелюк В. М.

доктор економічних наук, професор,

Шевчук М.І.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА ГАРМОНІЗАЦІЯ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ

Україна як європейська держава, що прагне стати членом європейської спільноти, яку створювали країни, що увійшли до неї зводячи всі сфери життєдіяльності до єдиних норм і стандартів, повинна визнати ці правила. Виходячи з цього, постає завдання розгляду міжнародних стандартів обліку як інструменту гармонізації обліку в різних країнах і порівняння міжнародних стандартів з національними для дослідження наявності концептуальної єдності.

Нині Україна знаходиться на етапі активного впровадження процесів гармонізації, що здійснюється шляхом поступового збільшення кола суб'єктів господарювання, які повинні складати звітність за МСФЗ. Погляди вчених стосовно цих процесів кардинально різняться. Позитивні наслідки такого напрямку розвитку зазначають М.Я. Метьюс і М.Х.Б. Перера, вказуючи, що гармонізація дозволить:

- 1) підвищити порівнянність бухгалтерської звітності різних країн;
- 2) активізувати оборот капіталу;
- 3) підвищити загальний методологічний рівень бухгалтерського обліку;
- 4) скоротити витрати на складання бухгалтерської звітності міжнародних корпорацій і спільних підприємств;
- 5) оптимально розподілити світові ресурси [1, с. 564].

Підтримуючи таку позицію, Р.М. Циган, І.В. Кашуба [6, с. 146] зазначають, що МСФЗ – це гнучка, динамічна система, яка відіграє позитивну роль у вдосконаленні національного бухгалтерського обліку та фінансової звітності й інтеграції держави у світове співтовариство. Їх впровадження дасть країні змогу істотно покращити вітчизняний облік і звітність, сприятиме його відкритості й зрозумілості для внутрішніх і зовнішніх користувачів інформації, зокрема для іноземних інвесторів та кредиторів.